



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1299/2023
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., против тужене Основне школе „Милан Хацић“ из Војке, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Стара Пазова, због злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5285/22 од 12.01.2023. године, у седници која је одржана дана 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5285/22 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици П1 7/21 од 20.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је тужилца претрпела злостављање на раду од стране ББ, као одговорног лица тужене, која је радњама које се понављају извршила повреду достојанства, угледа, личног и професионалног интегритета и положаја тужиле и створила непријатељско, понижавајуће и увредљиво радно окружење и погоршала тужилци услове рада, а у намери да је доведе да на сопствену иницијативу раскине радни однос или откаже уговор о раду, да се забрани директорици тужене вршење понашања које представља злостављање на раду, даље вршење злостављања и понављање злостављања, да се обавезе тужена да изврши радње ради отклањања последица злостављања, да се обавезе тужена да на име накнаде нематеријалне штете услед душевних болова због повреде части и угледа и повреде права личности исплати тужилци износ од 200.000,00 динара, као и да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед умањења животне активности исплати тужилци износ од 300.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 02.07.2021. године до исплате, те да се нареди објављивање пресуде у јавном гласилу „Сремско-митровачки портал“ на трошак тужене. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5285/22 од 12.01.2023. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Сремској Митровици П1 7/21 од 20.09.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиља, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Предмет тражене правне заштите је заштита од злостављања на раду тужиље, уз захтев за исплату накнаде нематеријалне штете, а правноснажном одлуком је одлучено одбијањем тужбеног захтева.

Одредбом члана 29. став 1. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/10), прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона, док је одредбом члана 29. став 3. закона, прописано да је спор, пред осталог, из става 1. овог члана радни спор.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Из наведених разлога у спору ради утврђења злостављања на раду који представља радни спор, сходно се примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама из радног односа у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете тужиља је поднела 02.07.2021. године. Вредност предмета спора је 500.000,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе од 117,5665 динара за 1 евро не прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Имајући у виду да се правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела новчаног потраживања не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**